

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Kutnie zasądził od J. G. na rzecz Z. K. 6.000 złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 1.500 złotych od dnia 14 maja 2013 roku do dnia zapłaty,
- 1.500 złotych od dnia 14 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty,
- 1.500 złotych od dnia 14 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty,
- 1.500 złotych od dnia 14 września 2013 roku do dnia zapłaty,

oddalając powództwo w pozostałym zakresie i orzekając o kosztach procesu.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł pozwany, skarżąc je w zakresie, w jakim Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo i orzekł o kosztach procesu (punkt 1 i 3 wyroku). Apelujący zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną w miejsce swobodnej ocenę materiału dowodowego polegającą na błędnym uznaniu, że pozwany składał urobek na działce powoda przez okres 4 miesiące, podczas gdy nie wynika to z materiału dowodowego sprawy, w szczególności dołączonej korespondencji mailowej, tym bardziej że pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wyraźnie wskazał, że był to czas od maja do lipca. Nadto, apelujący postawił zarzut naruszenia art. 321 § 1 k.p.c. poprzez orzeczenie przez Sąd I instancji ponad żądanie pozwu, tj. zasądzenie w pkt. 1 wyroku odsetek od kwoty 1.500 zł za wrzesień 2013 r., podczas gdy powód żądał w pozwie (rubryka 6.1. pozwu) odsetek za okres od 14 maja 2013 r. do 14 sierpnia 2013 r.

W oparciu o powyższe zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie Sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli nie przeprowadzono postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, bowiem Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy stanu faktycznego sprawy, przyjmuje za własne ustalenia Sądu Rejonowego stanowiące podstawę faktyczną rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym wyroku z dnia 17 marca 2015 r., uznając za zbędne powielanie ich w całości w treści niniejszego uzasadnienia.

Wbrew twierdzeniom apelującego Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej i zgodnej z kryteriami zawartymi w art. 233 § 1 k.p.c. oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Sąd Rejonowy wydając wyrok wziął pod uwagę zebrane dowody i przeanalizował je wskazując, jakie okoliczności uznał za udowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach. Zdaniem Sądu Okręgowego ze zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Rejonowy wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym.

Przed wszystkim Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że pozwany składał ziemię na działce powoda przez cztery miesiące, tj. od maja do września 2013 r. Okoliczność powyższa była w sprawie bezsporna, gdyż przyznał ją sam pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty („powód zobowiązał się, że przyjmie ziemię za darmo (...) i taki stan trwał do września 2013 r.”) oraz nie kwestionował jej na dalszym etapie postępowania. Zgodnie zaś z art. 229 k.p.c., fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości, nie wymagają dowodu. W okolicznościach niniejszej sprawy przyznanie to nie budziło wątpliwości. Zresztą nawet

gdyby uznać (do czego nie ma podstaw), że przyznanie to budziło wątpliwości, to i tak okoliczność ta znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym sprawy: zeznaniach świadka E. K. („to ciągnęło się od wiosny przez lato, aż do jesieni”) oraz korespondencji między stronami, w szczególności maila z dnia 26 sierpnia 2013 r. wysłanego z adresu zbigniewkwiatkowski@op.pl, informującego pełnomocnika powoda o pozostałym do wykonania wyrównaniu terenu, które wkrótce zostanie zrealizowane.

Niezasadny jest także podniesiony w apelacji zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 321 § 1 k.p.c. Powód dochodził w pozwie odsetek od każdej z kwot należnych za dany miesiąc, liczonych od 14 dnia tego miesiąca do dnia zapłaty. Tymczasem, Sąd Rejonowy zasądzając należności za lipiec i sierpień 2013 r., zasądził odsetki od 14 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który należą się ww. należności. W istocie więc, Sąd Rejonowy nie uwzględnił w części powództwa, oddalając roszczenie powoda o odsetki od kwot należnych za lipiec i sierpień 2013 r. naliczanych, tak jak żądał powód, czyli z góry.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty poniesione przez powoda w tym postępowaniu złożyło się jedynie wynagrodzenie jego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, którego wysokość ustalono na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t. ze zm.)